

men faktisk er likevel at vi hadde store forsyninger av alle slag da nazistkom, lagre av de viktigste varer for flere år, og en av grunnene til at nazistene brøt seg inn her var nettopp våre store lagre og høye levestandard. Prosessen med omlegging av hele næringslivet er for lenge siden lykkes full ut", sier Terboven, "takket være leveransene fra Tyskland og at Tyskland satte sine erfaringer til rådighet." "Man har kunnet øke Norges produksjonskraft." I hvilken retning? ter man spørre. Selvfølgelig har produksjonen gått katastrofalt ned på alle områder utenom krigsproduksjonen under naziregimet. "Den nasjonale arbeidsinnsats" har jo vesentlig bestått i å lage festningsverker for tyskerne, klippe kort og stå i kø og løpe bygger og byer rundt halve dagen for å få tak i en så uunnværlig ting som fyrstikketaske. "Det dyrkede areal har vært gjenstand for en gledelig utvidelse og her har ikke mindst den norske arbeidstjeneste innlagt seg stor fortjeneste", sier herr Joseph videre. En ny uhyrlig legn. Sverken i departementet eller i statistisk sentralbyrå har de lov til å gi opplysninger om det dyrkede areal etter 1939 og dette forbud forteller jo at det er gått tilbake. Hadde det vært økning hadde man sikkert ikke vært redd for å vise fram tallene. Faktum er nok at det dyrkede areal i Norge idag er mindre enn i 1939 av den gode grunn at tyskerne har beslaglagt titusener av mål av den beste jord langs kysten til militærønsigg. Det meste av denne jorden har dessuten fått en slik behandling at det ikke kan bli tale om å dyrke den mer. Skogen er like ille medfaren langs kysten og det vil ta generasjoner å få den opp igjen. Ukyndighet og dalisme kan en best karakterisere denne framferd med, som ikke engang kan unskyldes fra et rent militært standpunkt. I sine rosende kommentarer til rikskommissærens uttalelser understreker quialingpressen at arbeidsløsheten også er avskaffet. Det er den for det første ikke og for det annet er en meget stor prosent av landets befolkning beskjeftiget i helt uproduktivt arbeid i å ødelegge i stedet for å bygge opp.

Grossadmiral Raeder feiret nylig 50 års jubileum som offiser og i den ledning inneholdt quialingpressen følgende telegram fra Berlin: "Den 1. april 1939 ble Raeder forfremmet til grossadmiral. Det følgende år brakte et høydepunkt i hans virke ved den tyske krigsflåtes innsats ved besettelsen av Norge. Det var en aksjon der i særlig grad de to egenskaper, mot og ansvarlighet, gjorde utslaget." Dette stemmer med Hitlers gjentatte uttalelser om at han betrakter erobringen av Norge som den største militære bedrift under krigen. Men det ansvarer lite med quialingenes daglige agitasjon om at Norge fullstendig forsvarslost da krigen kom. Det kan jo ikke være så mye å skryte av at "verdens sterkeste militærstyrke", som den skryter av å være, med 90 millioner mennesker erobrer et forsvarslost folk på 3 millioner. Ikke på noe punkt får nazistenes propagandastil å rime innop og det er lett å skjønne hvorfor de har forbudt all diskusjon både privat og offentlig, i alle land de har satt.

Erling Bjernsøen har igjen vært ute med en lang artikkel med forherligelse av nazistene og deres politiske metoder. At en sønn av Bjernstjerne Bjørnson, alle små lands og rettferdighetens store beskytter, fra Aulestad hånne friheten og lovpriser undertrykkernes, er en skandale. Når nazistene er ferdige vil det bli et eneste krav i det norske folk at denne herr må forsvare fra Aulestad. Gudadelene og gudbrandsdelene vil forresten ganske sikkert besørge det for å hevde dalens ære. Aulestad skal være en nasjonaleiendom, ikke en nasionaleiendom med arnested for tyranniets og brutalitetens tilhengere.

Det må igjen advares mot at folk bruker tvangsmessig arbeidskraft. Arbeidstjenesten må ikke bli brukt. Det forutsetter forresten fullt ferdige planer om å sende den mobiliserte ungdom til østfronten og avre seordren kan man nå som helst.

På Sørland har det lykkes gestapo å finne et våpenlager og der er foretatt endel arrestasjoner blandt beboerne. Formentlig er det angivere som har vært på ferde. Under arrestasjonene skal en gårdbruker og hans kone ha utvist en slik tapperhet og mot og gjort sine navn uødelige. Det er imidlertid sparsomme opplysninger som foreligger i denne sak. Vi må bare på det alvorligste stille til folk at glemmer sine våpen forsvarelig og ikke la upålitelige få kjennskap til at det finnes våpen i distriktet. Bruk ikke våpnene for dere fra London kommer. Den vil komme. Hold kjæft. Hold sammen.

Leve det frie uavhengige Norge!

46
Statsminister Nygårdsvold 7. juni: "vi vil få den fulle rettsutveiling tilbake over hver plett av Norges jord, uskyldig som før april 1940."

Juni 1944.

J. S. S. I. N. S. E. N

3. årgang. Nr. 50.

Hvor mange ganger har ikke Adolf Hitler forsikret sitt folk og hele verden om at etter de alliertes evakuering av Mauritius, Dunquerque i 1940 skulde ingen alliert soldat mer få sette sin fot på europeisk grunn. Da Hitler ikke klarte å hindre invasjonen i Italia ifjor og nazistene ble minnet om Hitlers løfte fikk man det svar at slike operasjoner ute i periferien hadde liten eller ingen betydning. Nei, men bare forsøk dere på Atlanterhavsvollen, skrek de nazistiske propagandører, der skal England finne sin grav, skrev dr. Goebbels hver uke i Das Reich. Så kom en vakker også invasjonen i Atlanterhavsvollen ten at nazistene maktet å hindre nok en eneste divisjon i å komme på land og uten tap av en eneste soldat over Kanalen den første invasjon-dagen. Dette tiltross for at den tyske militære radiokronikker på invasjonens annen dag uttalte at "aksjonen har hittil forløpet slik som man hadde forestillet seg det å tysk hold, ja, meget hadde vært lettere enn man hadde regnet med." Og videre het det at invasjonen var kommet på det sted på Kanalkysten hvor tyskerne helst hadde ønsket at den skulde komme. Likevel klarte de altså ikke å jage den eneste kompani tilbake igjen over Kanalen. Vestvollen er naturligvis sterk, men det nazistiske skrytet er sterkere enn alle verdens festningsvoller. Den tyske militærstyrke er også sterk, kanskje kan den ennå bite fra seg noen måneder, men også på det militære område er Tysklands motstandere dyktigere og sterkere. De store "seire" tyskerne vinner i begynnelsen av alle kriger skyldes ikke deres dyktighet framfor andre, men det skyldes deres brutalitet, herkerlyst og overrumplingsmetoder. Stikk i strid med internasjonale avtaler og lofter har de ifredstid drevet hemmelig opprustning og ikke øjeblikkelig seg for den ene dagen å inngå langsiktige fred- og vennskapsavtaler med naboetatene for den neste dagen å overfalle dem for de er kommet igang med opprustningen for ikke å snakke om for de har tenkt på noen som helst form for mobilisering og så slår de opp på vegger og stolper: "Tyskland seirer på alle fronter." Når Tyskland på tross av slike metoder tilslutt allikevel taper alle kriger så skyldes det selvfølgelig at de folk det overfaller er dyktigere, tapperere, mer utholdne og oppfinnsomme enn tyskerne. Det tyske folk er med andre ord en rase av tredje eller fjerde klasse, og etter denne krigen er det vel endelig gått opp for den siviliserte verden at det tyske folk heretter må bli å behandle overensstemmende hermed. - At den tyske ledelse særlig i denne krigen har vært sine motstandere langt underlegen er det utallige av beviser på. Hvor ofte har f. eks. ikke Stalin snurret Hitler fullstendig rundt med sine strategiske planer, og hvorledes har ikke nazistene hele tiden vært i villreie om de alliertes disposisjoner. Vestaktens invasjon i Nord-Afrika kom jo på nazistenes som julekvelden på Kjerringa og siden har de en såkalt gjort seg til latter den ene gangen etter den andre. I sin siste nyttårsdag tale Goebbels at invasjonen i vest kunde komme hvilken dag som helst, og veilederen for den utenlandske presse i Berlin mente at den vilde komme innen 4 dager, altså allerede i januar. Utover vinteren kunde propagandistene så daglig fortelle at de visste at de allierte vilde sette igang koordinerte operasjoner i øst og vest. En dag i vår het det i telegrammene fra Berlin at de allierte nå hadde begynt å trekke sine tropper tilbake fra Cassinifronten. Uten at man hadde braket imidlertid angrepet løs igjen derpæde, Cassinifelt og hele den tyske Italia-front ble rullet opp. I slutten av mai og de første dager av juni mente Berlin-telegrammene at invasjonen i vest var utsatt på ubestemt tid, man våget ikke spranget over Kanalen mot Atlanterhavsvollen og Europa. Men øyeblikket etter, den 6. juni, skjedde det. På østfronten var det imidlertid fremdeles stille og er det ennå i det øyeblikk dette skrives 4 dager etter invasjonen ble satt i verk. Offensivene kom altså ikke som nazistene hadde spådd samtidig men med visse mellomrom. Og når Hitler sier at invasjonen i vest kom slik som tyskerne hadde ventet og håpet det er nok heller ikke det riktig. Alt tyder nemlig på at den tyske ledelse også med hensyn til dette spørsmål har regnet galt.

Våre hjemlige quialinger står naturligvis ikke noe tilbake for sine "germaniske folkefeller" når det gjelder å skryte. Hvor ofte har f. eks. ikke fylkeforer Hols i i Oslo stått på talerstolene og sagt at når bare Hitler finner øyeblikket inne vil han gi den ordre som med et trylleslag skal knuse alle hans fiender. Det synes å være på tide at denne ordre nå snart kommer, Herr

Te tilhold i forskjellige husninger bygg selv hytter. Jeg har fått melding om at de som har gjort dette. Valg en leder, først på prøve. Hver skal ha bestemt ansvar innen laget. Det som passer best er: byggeleder, husmester, elektriker, brennstoff, sanitær, materialforvalter, kokk, orienteringsinstruktør etc. Teller undersøktjeneste med politilig fastboende mann. Sett ut vaktposter. Sett ut vaktposter. Ha forvarsansvarigheter i forskjellige alternativer på det rone. Tren i militære egenkap. Sett i utvikle disiplin og kameratskap. Senere skal jeg gi dere supplerende instruksjoner. Angående quislingenes agitasjon mot regjeringen i forbindelse med avtalen med Russland, jeg si, se listen, at tyskerne og quislingene samarbeider med sov. ganske alminnelig sludder."

Nederlaget under innregistreringen har gitt quislingene på nervene som vanlig kan være. Det har vært holdt møter etter møter innen ledelsen for å diskutere hva som nå skal gjøres. Resultatet er blitt at "fylkesfører" Astrup i Bergen er utnevnt til "riksefuldmektig for arbeidsinnsettelsen", som det heter. Han er kåret som alle de andre en helt ubetydelig person, men endist, og en må være forberedt på det utroligste. I Buskerud og tidligere andre steder har alle medlemmer av ns. vært innkalt til Holmenstrand hvor de har drevet tre dagers vandringsferier. I Hingervikbygdene og Hærfoss er det forestått nærmere ett tusen arbeidsferier i de siste ukene. Det har vært kampanjer med politibil på alle steder og det hendte forleden at en slik kampanje kjørte seg fast i Adalen og måtte ha assistanse. Inten massearrangementene på Hingervik skyldes det ubetydelige opptøt til innregistreringen eller det skyldes de tre kampanjer som tidligere er blitt funnet sted på Bergensstaden vitet ikke. Det siste er ikke sannsynlig da disse deltar i forskjellige kampanjer i tyske og norske i arbeidssjones og bare i politil.

Quislingenes talere reis r nå rundt og jenser seg over at jøssingene har begynt å berykte seg av salisordet og maktskildene. Dette er selvfølgelig riktig. Det stod nylig et oppslag utover landet om at for hver norsk patriot som ble drept i kampen eller drept på annen måte vilde det bli slutt to quislinger til gjengjeld. Denne advarelsen kom etter at quisling uten rettergang og av lovlig norsk domstol lot sigte en norsk patriot ved navn Hoen. Jøssingene svarte med å sigte de to quislinger Lindboe og nå sint Harland. Det er nå nærmere 400 norske patrioter som har drept ved maktskudd, salisordet og forutgående te stalske pinsler, siden de begynte å regjere i Norge. Dette de ikke gi i lengden uten svar og beretter vil svarene i sine prosse. Når de gjelder Harland har det vært felles oppmerksomhet at familien demonstrerte ved demonstrasjon i titulere hos med hans borgerlige titel fra før nazitiden "kaptein" og hans assistent titulere som "politioffiser." Det har også vært oppmerksomhet at familien fraks seg offisiell karveopplagging, det var ikke engang sigte krester fra hverken "ministeriet" eller tyskerne. Lindboes gravferd foregikk derimot under massedemonstrasjon både tysk og quislingakt pomp og prakt. Slike handlinger bør heller ikke gjøres.

De siste meldingene fra London om det "færeløse flyet" gir ut på at det nær nok uforsiglig. Det er klart at det ikke er noen holmenist å slippe flyet på egen hånd og så den til å falle ned innen ett visst område. Men flyet må jo på denne måten bli 500 fot. At dette flyet ikke er noe mirakel vil nær forresten i høy grad propagandens om. Den er selvsagt og forvirrende. I de norske avisene heter det bl.a.: "Virkningen av det nye våpen er utvilsomt betydelig." "Ulyre krefter og store skoleganger i England." Det tyske Berliner Lokalzeitung skriver derimot "at en så forsløvet avvante den militære virksomhet av betydning. Når det gjelder våpen av denne art kan man selvsagt aldri på forhånd si noe avgjort om virkningen. Våpnet inneette i kampen er det beste bevist." Aftersposten derimot har allerede betegnet det som et helt effektivt våpen som utvilsomt er den brutale og hensynsløse britisk-amerikanske terrorbombing." Det var jo engelskernes som begynte både krigen og bombing Hitler arbeidet av alle krefter mot begge deler. Det var nokkone ne som og begynte om både Berlin og Berchtesgaden for de tyske flyene la en lang rekke av de norske forsvarene tyene i grus, skjøt på kvinner og barn på g. Arde og sivile biler langs veiene. Nei, tyskerne er og har alltid vært for te uskyldigheter.

Hold holmenfronten fast og sterk. Når vi nå tenker på de norske guttene i fronten på innregistreringen kan vi se at de ikke ble slått for store.

I årene 1942 og 43 var det svenske Tidningarnes Telegrambyrå representert i Norge ved en journalist ved navn Benkt Jerneck. Han har nå sprevent en bok på 300 sider om sine opplevelser og inntrykk fra sitt Norgesopphold - en bok som også har funnet veien over Kjolen - vi håper i tusener av eksemplarer for en mer ypperlig skildring, saklig og rolig beretning fra et par års okkupasjonstid, kan en vanskelig tenke seg. Herr Jerneck vet mer om hendene i Norge, om personer og forhold, enn noen nordmann - en viten han har kunnet skaffe seg i kraft av sin stilling og sin journalistiske dyktighet. Forfatteren vanket daglig sammen med den norske hjemmefronts fremste menn, med quislingpartiets ministre og andre ns-folk samt med okkupasjonsmaktens spisser på de forskjellige områder. Boka heter "Folket uten fruktan" og er således også en sterk hyllest til det norske folk. Det er naturligvis ikke mulig i en kort omtale å gi leserne et tilnærmet riktig inntrykk av bokens verdi og det vidtomspennende materiale den behandler, men det kan ha sin interesse ved et par sitater å vise hvordan utlendinger, også de tyske nazistene, betrakter våre hjemlige quislinger. Således skriver Jerneck bl.a.:

"Det torde vara højt over alle tvivel at ns-medlemene overlag er politiskt uomogna. Personligen utgjer quislingane den brokigaste provkarte på alla tenkliga dåliga sidor. Åtskillige har tidigare gjort sig kända som falskmyntare, tjuvar, formillare, ådelighetsförbrtare, som reknat med å kunna skaffa sig uppretelse vid att gå inn i partiet og der börja en helt ny tilvaro. Dessa fall kenne den norska almenheten vel till. För samtliga har medlemskapen ns. betydtt nye utvecklingsmöjligheter, derigjennom att flera viktige poster i samhället bekleetts av partitrogna menn og kvinnor, oansett dessas verkliga kvalifikasjoner."

Propagandaminister Fuglesang blir av Jerneck skildret som en meget ubetydelig mann og han framholder: "Det er kanskje for mycket å lasta denne personen for partiets katastrofale tilbakegang under senaste tiden, men det er på andra siden sekert at han langt ifrån er den sammanhallende kraft som man på partihold ønskat se i spitsen for den viktige propagandaapparatens. Fuglesang residerade i et stort gemak i kungliga slättet. Han verkade kort og godt inkrenkt. Och jag kende folk innan partiet som inte drog sig fri att använda ennu kraftigare uttryck."

Om vår beryktede generaloberst Marthinsen, nå nettopp utnevnt til hirdsjef etter den nesten like beryktede Møystad, skriver forfatteren: "Jag framholder honom som en av de hårdhendtaste och hensynsløstaste mennene i det "Nye" Norge. Når man talade med honom var det som att stå ansikt til ansikt med en rof og brutal underhuggare og oppkomling, vilket han just också var. Han hade skarpskurat gravade drag och en absolut ukultiverat röst. När han utvecklade et tema rörde han sig med en nestan otrolig klumpig logikk, och hela hans vesen vitnade om en påfallande brist på kultur och intelligens. På det hela taget som et konkret exempel på kapaciteten hos många normenn på de ledande posterna. Den norska frihetsfrontens ledare har säkerlegen for lenge sedan med tillfredsstellese uppteckt mannens svaka sidor - naturligtvis ochso hans "sterka", som torde bestå i et hensynsløst anvandande av alla tilbuds ståande medel for att söka bryta ned motståndet."

Jerneck skildrer en lang rekke av de andre quislingsterrelsene, således skriver han flere sider om sine mange sammentreff med Jonas Lie hvem han skiller som "et afsindigt menneskje". Quisling er den eneste Jerneck ikke har oppvadd audiens hos trass i gjentatte løfter. Men Quislings motvilje og misstenksomhet overfor svenske bladmenn menes å være årsaken hertil. Pressedirektør Eggerud, "sløylereren fra Kongsberg", hadde på forhånd instruert Jerneck om hvordan han skulde optre for å "erobre" Quisling i tilfelle av audiens. Begruds karakteristikk av Quisling er meget fornøyelig.

Den svenske journalisten er også med tyskerne på mange utferder, således til leginerleiren i Svelvik sammen med flere ns-journalister. En tysk major var eltakerne ciserone i leiren. Jerneck refererer: "Jag vet inte så nege vad pressen er for nogon ting, ropade majoren, men jag forstår att sådanne herfar vil veta hele sanningen. Vi oppmantrade honom att fortsetta på den bogen. Ja, det skal jag sega, röt han, att verre afskum och slødder enn legionarane i Svelvik har jag aldri i mitt liv hatt att göra med. De tvangsutskrivne i overlag prektigt folk, men de andra, de frivillige super seg fulle og